

Assens; men denne Egn vil ikke faae Gavn af Jaaborg-Ringebanen. Det er en meget væsentlig Mangel ved den. I en anden Henseende forekommer den mig ogsaa i høi Grad uheldig, som det tilstrækkelig er fremhævet af den ærede Minister og ogsaa gjort gjældende i det andet Thing, hvad man kan se af Udvalgets Betænkning, som har aftrykt de paagjældende Utringer, nemlig i den Retning, at Banen skal udmunde i den sydfynske Bane. Naar det har været foreslaaet andre Linier, og man tilbels har kunnet samle sig om andre Linier, forekommer det mig uheldigt at vende tilbage til et Forslag, som man tidligere her i Thinget er gaaet bort fra, netop fordi man ansaa det for uheldigt, at stikke denne Bane ind i den sydfynske Bane. Det kan gjerne være, at den Forpagtningsaagift, som det sydfynske Jernbaneselskab har tilbudt, kan være et meget passende og ordentligt Vederlag; men det er ikke værd at takke det sydfynske Selskab derfor, thi Selskabet og dets Bestyrelse gaar naturligtvis ud fra, at, hvad det ikke vil faae ind ved Færdselen paa Ringe-Jaaborgbanen, vil det faae ved Færdselen fra Ringe til Odense og fra Ringe til Svendborg. Men det uheldige Forhold, som maa komme tilføede, naar en privat Bane skal drive en Statsbane, der løbet ind i den private, forekommer det mig, at man skulde undgaa. Jeg betragter saaledes den foreslaaede Ringe-Jaaborgbane som den uheldigste, man kan foreslaa paa Fyn. Men ved Siden deraf har Udvalget ladet den anden fynske Bane gaa ud, som lige siden Forslag ere komne frem har staaet i første Række, som der har været lagt mest Vægt paa, som der har været arbeidet for i den længste Tid, som man i 20 Aar har virket for i vedkommende Egn. Dette forekommer mig i høieste Grad uheldigt, og jeg maa erkjende, at Folk paa den Egn, som med god Grund havde ventet, at, naar det engang skulde lykkes at faae Jernbaner gennemførte, vilde den Egn blive en af de første, der kom i Betragtning, kunne føle sig i høi Grad skuffede og forundrede over, at man pludselig gaar til adskillige andre Baner og ikke tager Hensyn til den Egn. Nogle Baner har jo Flertallet foreslaaet, og jeg skulde tage meget feil, om der ikke idag trods Flertallet i Udvalget vil blive vedtaget endnu flere Baner. Maaske kan det endog komme dertil, at man faar saa godt som hele Lovforslaget, kun med Udskyldelse netop af den Bane, som der fra Først af har været Tale om. Jeg kan godt forstå, at Folk i høi Grad maa føle sig skuffede og forundrede over, at man kan komme til et saadant Resultat. Gjennemlæs man Udvalgets Betænkning for at finde en Motivering af denne mærkelige Ting, saa finder man Intet i denne Henseende. Der er ikke et Ord, der begrundet Udskyldelsen af denne Bane; det Gnefte skulde da være, at man ikke kunde blive enig om saa Meget, og saa tog man,

hvad man i Dieblisset kunde blive enig om. Nu viste det sig, at, hvad man kunde blive enig om, kunde man ikke føre igjennem, og saa viser det sig her i Thinget, at man gaar en Del videre; men kun den Linie, som fra Først af har været fremme, og som der er blevet lagt mest Vægt paa, gaar man forbi. Hvad de andre Forslag, der ere fremsatte om forskellige Linier, angaar, har jeg Intet imod dem at indvende. Jeg har Intet imod en Bane til Thy. Denne Bane har ligesaa fuldt som Assens-Kommerupbanen fra Begyndelsen af været i første Række, og naar der nu stilles Forslag om at faae den ind i Lovforslaget trods Flertallet i Udvalget, skal jeg gjerne stemme derfor. Jeg maa i denne Henseende erklære mig uenig med det ærede Medlem for Kolding (Berg), der igaar saa stærkt anbefalede at følge Flertallet. Naar der er opstillet en anden Linie, som findes i Regjeringsforslaget, men som Udvalgets Flertal er gaaet forbi, nemlig Skive-Slyngøvebanen, saa vil jeg ogsaa stemme derfor. Hvad jeg vil have mest ondt ved at stemme for, er en Ringe-Jaaborgbane, fordi den er den uheldigste, og jeg maa ønske, at Thinget ogsaa vil stemme den ud, og ved den følgende Behandling istedetfor vil indsætte de to Baner paa Fyn, som man tidligere har været enig om fornuftigvis burde følges ad, naar der skulde bygges Baner i Fyn, de Baner, som her have været indstillede med et stort Flertal, og som man i Landstinget har sluttet sig til.

Sorup: Jeg vil tilstaa, at de Udtalelser, vi hørte iafes fra den ærede Minister, ikke ere af den Bestaffenhed, at de indeholde en stor Fristelse til at fortsætte Forhandlingen om dette Lovforslag. Jeg tror, at det var Udtalelser, der berøbede en saa haardnakket Fastholden ved Ministerens Eget, at det er længe siden, vi have set noget lignende fra nogen Minister, der virkelig ønskede at gennemføre en Sag her i Thinget. Jeg kan imidlertid nok forklare mig denne Ministerens Udtalelse ved det, som er gaaet umiddelbart i Forveien, idet det er fortaaaligt, at naar 6 indskyldsestrige Medlemmer pludselig komme og sige til Ministeren: Her ere vi fra alle Sider i Thinget og tilbyde Ministeren ikke blot Alt, hvad han vil have, men ogsaa adskillige andre Ting at vælge imellem, kan det overfor en saadan Situation svimle noget for en Minister. Jeg tror imidlertid, at, hvis den ærede Minister lægger en meget betydelig Vægt paa disse 6 Medlemmer, gjør han dem maaske dog noget Uret. Jeg tror i Virkeligheden, at det er noget tyndere, end det i Dieblisset ser ud, naar disse Medlemmer mene at have hele Thinget bag ved sig. Jeg vilde ønske, at den ærede Minister havde været Medlem af det Udvalg, der har behandlet denne Sag. Jeg tror, at det vilde i høi Grad kunne have virket til at nedstemme den ærede Ministers For-